

A bohém-nyelv. (Az ujságírók tolvajnyelve.) „Romano csibakeró sziklariben.“ Ilyen cím alatt József főherceg megírta az igazi cigányok nyelvtanát. Valamilyen más csudálatos hangzású címen egy detektívfőnök megírta a tolvajok nyelvtanát. S ahány avatatlan füleknek értelmetlen speciális nyelv csak van a világon, annak a nyelvtanát mind megírták már a derék nyelvbúvárok.

Csak a bohemien-nyelvtant nem írta meg senki.

Pedig ez sem utolsó nyelv. Aki hallja, sírva fakad a kacagástól, olyan rettenetes dolgokat hall, miket azonban az ujságcsinálás mesteremberei a világ legtermészetesebb hangján mondanak el, s mint természetes dolgokat hallgatnak meg. Legyen kegyes a szives olvasó, látogasson el velem egy redakcióba. Teszem föl a Magyar Hirlaphoz, ahol nem az áll a falon, hogy „Time is money“, hanem: „Vendégeket szivesen látunk!“

A parlamenti szobában vezércikket és országgyűlést csinálnak. A redaktőr utasításokat ad, a mettőr sürgeti a kézírást, a rovatvezető sietve dolgozik s hangzik közbe ilyenféle beszéd:

- Rövidítsd meg Apponyit. Nagyon hosszú.
- Szilágyiból csinálj kivonatot.
- Szapáryt vedd be egészen.
- Bobulát nyomd bele három sorba.
- Pulszky Guszti is beszélt? Meg kell huzni erősen.
- Lement már Baross? Nem? Csinálj belőle két hasábot.
- Metrompás úr! Csákyból kérek levonatot.

Odébb egy szobával, ahol ujdonságokat, színházat, fővárosi ügyeket, sportot s egyéb dolgokat csinálnak, s amely szoba fidelis-szobának is nevezetik, ilyen diskurzus folyik szerkesztő, munkatársak és metrompás közt:

- Bevégezted már a rablógyilkosságot?
- Hogyne, már azóta dinamitmerényletet is csináltam.
- Nesze Dávid, marhavész!
- Kinek kell akasztás?
- Nekem, s a sikkasztás is az enyém.
- Fiuk! Ki csinál öngyilkosságokat a vidéken?
- Én.
- Nos hát az öngyilkos képviselőt nyujtsd hosszúra.
- Mennyit lehetne az őrjöngő fiúból csinálni?
- Dobd el egészen. Hanem az éhezőket be kell venni.

Közbe-közbe hangzanak rejtélyes beszélgetések ilyenformán:

- Fiuk! A tűztől jövök. Három kolumna van bennem.
- A felét kiadhatod. De szívesen...

— Hallod-e, Leó. Itt van egy apró cikk. Fésüld meg!...

— A fővárosi csatornázást bővítsétek ki, Milánt pedig egyszerűen ragaszd fel.

— Dolgozd fel a postát.

— Mindjárt, csak előbb levágom az operát.

S így folyik a diskurzus napról-napra. Mindennap kikerülne belőle minden redakcióban egy-egy hasáb.

(Magyar Hírlap 1892. IV. 19.)

VULPES.